

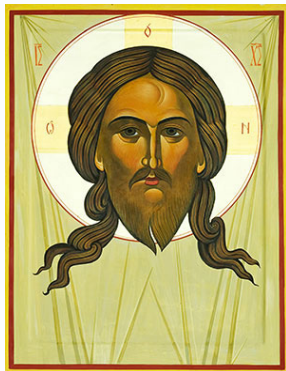
Слово Боже *(на неділю)*

Апостол: Євр. 329 зач. 11,24-26; 32-12,2

Браття, вірою Мойсей, коли був виріс, зрікся зватися сином дочки фараона; волів радше страждати разом з людом Божим, ніж зазнавати дочасної розкоші гріха, бо, дивлячись на нагороду, вважав за більше багатство наругу вибраного народу, ніж скарби Єгипту. І що ще скажу? Часу не вистане мені, як почну розповідати про Гедеона, про Варака, про Самсона, про Єфту, про Давида й Самуїла та пророків, що вірою підбили царства, чинили справедливість, обітниць осягнули, загородили пащі левам, вогненне полум'я гасили вістря меча уникали, ставали сильні, будши недолугі, на війні проявили мужність, наскоки чужинців відбивали. Жінки діставали назад своїх померлих, які воскресали. Інші загинули в муках, зрікшись від них звільнитись, щоб осягнути ліпше воскресіння. Інші зазнали наруг і бичів, кайданів і в'язниці; їх каменували, різали пилою, брали на допити; вони вмирили смертю від меча, тинялися в овечих та козячих шкурах, злиденні, гноблені, покривджені; вони, яких світ був невартий, блукали по пустинях, по горах, по печерах та земних вертепах. І всі вони, дарма що мали добре свідчення віри, не одержали обіцяного, бо Бог зберіг нам щось краще, щоб вони не без нас осягли завершення. Тому й ми, маючи кругом себе таку велику хмару свідків, відкиньмо всякий тягар і гріх, що так легко пристає до нас навколо, і біжімо витривало до змагання, що призначене нам, дивлячись пильно на Ісуса, засновника й завершителя віри, який, замість радості, що була перед ним, втерпів хрест, не звертаючи уваги на сором, і возсів праворуч Божого престолу.

Євангеліє: Йо. 5 зач. 1, 43-51.

В той час вирішив Ісус піти в Галилею. І найшовши Филипа, мовив до нього: – Іди за мною. А був Филип з Витсаїди, з міста Андрія та Петра. Зустрів Филип Натанайла і сказав до нього: – Ми найшли того, про якого писав Мойсей у законі і пророки – Ісуса, сина Йосифа, з Назарету. Натанайл сказав йому: – Що доброго може бути з Назарету? Мовив до нього Филип: – Прийди й подивися. Ісус, побачивши, що до нього надходить Натанайл, сказав про нього: – Ось справжній ізраїльтянин, в якому нема лукавства. Натанайл сказав: – Звідкіль ти мене знаєш? Сказав Ісус і промовив до нього: – Перше ніж Филип тебе покликав, я тебе бачив, як був еси під смоковницею. Натанайл відповів йому: – Учителю, ти – Син Божий, ти – цар Ізраїля. Ісус у відповідь сказав йому: – Тому що я мовив до тебе: я бачив тебе під смоковницею – віруеш. Побачиш більше, ніж те. І сказав до нього: – Істинно, істинно кажу вам: побачите небеса відкриті і ангелів Божих, як вони возходять та сходять на Сина чоловічого.

Неділя православ'я

Перша неділя Великого посту зветься неділею Православ'я. Про яке православ'я тут йде мова? Слово "православ'я", по-грецьки "ортодоксія", означає істинну віру і правдиве почитання Господа Бога. Тож мова тут не про православ'я, яке ми сьогодні розуміємо як протипапу Католицькій Церкві, але про православ'я, яке було спільне для цілої Христової Церкви аж до розколу Східної і Західної Церкви за патріярха Керуларія в XI сторіччі. Православ'я, яке святкує ця неділя, це православ'я вселенсько-католицьке, його визнавала ціла Христова Церква перших віків у боротьбі проти ересі іконоборства. Тому неділя Православ'я це торжество цілої Церкви, Східної і Західної, це радісне святкування остаточної перемоги над іконоборством й іншими ересями.

Неділю Православ'я установив і наказав щорічно святкувати Собор у Константинополі 842 року. Мета цього свята — прилюдно й урочисто віддати честь і поклін святим іконам Ісуса Христа, Пречистої Діви Марії і святих. Оскільки перше торжество православ'я, себто прилюдне почитання святих ікон після осуду іконоборства, відбулося в першу неділю посту 842 року, то ця неділя до сьогодні залишилася неділею почитання святих ікон, хоч це торжество не має нічого спільного з Великим постом. — Погляньмо дещо ближче на історію іконоборства та причини встановлення неділі Православ'я.

Початок іконоборства

Визначна риса Східної Церкви — це давнє й особливе почитання святих ікон Ісуса Христа, Божої Матері, ангелів і святих. Святим іконам, подібно як і святим мощам, Христова Церква віддає великі почесні і пошану. Вона ставить їх у храмі для прилюдного почитання. Вона заохочує, щоб ми святі ікони почитали вдома та — у формі хрестиків чи медальйонів — носили на своїх грудях.

Святі ікони зазнавали прилюдної і приватної почесності у Східній Церкві аж до панування візантійського цесаря Лева III Ісаврія (717-741). Під впливом двох єпископів з Малої Азії він осудив почитання святих ікон і вважав його за ідолопоклонство. Свою боротьбу проти святих ікон почав

від того, що наказав забрати ікону Ісуса Христа з брами його палати. А відтак у 730 році він видав цесарський декрет, яким заборонив почитання святих ікон у цілій державі. Цим декретом у Східній Церкві починається довга, завзята, болісна і кривава боротьба проти святих ікон, знана в Церкві під назвою іконоборства. Ця боротьба з невеликими перервами тривала понад сто літ і закінчилася світлим тріумфом почитання святих ікон.

Цесарський декрет наказував святі ікони нищити, палити, а їхніх оборонців ув'язнювати, відправляти на заслання і навіть мучити. Патріярх Герман I (713-730) не хотів підписувати цесарський декрет проти ікон, за те цесар його усунув та призначив патріярхом послухного собі Анастасія (730-754). Римські папи, спочатку Григорій II (715-731), а потім Григорій III (731-741) пишуть до цесаря листи протесту і на своїх римських синодах осуджують боротьбу проти ікон.

Цесар Костянтин V Копронім (741-775), син Лева III, завзято продовжував іконоборчу боротьбу свого батька й хотів, щоби почитання святих ікон Церква урядово осудила. З цією метою у 754 році він скликав єпископів до Константинополя на собор, який під його натиском заборонив почитання святих ікон.

Осуд іконоборства

Дозвіл на почитання святих ікон приходиться до цесареві Ірини, яка 784 року усунула з уряду іконоборця-патріярха Павла, а на його місце наказала вибрати Тарасія (784-806). Він разом з цесарєвою Іриною й Апостольською Столицею скликав у 787 р. собор до Нікеї. Цей собор відомий у Церкві як Сьомий Вселенський Собор. Пам'ять Отців цього собору наша Церква святкує в жовтні.

Собор у Нікеї за основу до свого догматичного рішення щодо святих ікон бере науку святого Йоана Дамаскина (к. 675-749), великого богослова Східної Церкви. Собор виразно підкреслює різницю між почитанням — адорацією, по-грецьки — "латрія", яке стосується тільки одного Господа Бога, і між почесною і пошаною, по-грецьки — "дулія", яку віддаємо Богородиці, ангелам і святым. Собор навчає, що святі ікони це тільки видимі символи невидимих осіб, яким віддаємо почесність.

Почитаючи святі ікони, ми не почитаємо паперу, полотна чи дерева, з яких зроблені святі ікони, тільки віддаємо честь тим особам, які на них зображені. Почитання святих ікон Собор ставить нарівні з почитанням святого Євангелія, хреста й мошей святих.

Тріумф православ'я

З початком IX сторіччя за цісаря Лева V Вірмеїна (813-820) приходиться нове переслідування святих ікон і воно триває аж до 842 року. У цьому році цісарева Теодора дозволяє почитати святі ікони й усуває іконоборчого патріарха Йоана VII, а на його місце ставить Методія I (842-846). Патріарх Методій I, що зазнав гонінь і мук за святі ікони, зараз скликає до Константинополя синод, який уже остаточно повертає почитання святих ікон. Цю кінцеву перемогу, звану як "тріумф православ'я", наша Церква щорічно згадує у неділю Православ'я.

До великих оборонців святих ікон належать патріарх Герман I, святий Йоан Дамаскин, святий Андрій Критський († 767), святий Теодор Студит (759-826) і патріарх Методій I.

Патріархові Методієві I приписують укладення Чину Православ'я, тобто прилюдного визнання святої віри, яке читають на Службі Божій у неділю Православ'я. Цей Чин Православ'я з часом зазнавав різних змін і додатків. Він прийшов і на наші рідні землі та відбувався в катедральних церквах. До нього входять визнання віри, прилюдне від-

дання почеси іконам Ісуса Христа і Пресвятої Богородиці, подяка Богові за перемогу над єресями, молитви за живих і померлих та проголошення анатем на єретиків.

Дух богослуження неділі Православ'я — це дух радості, перемоги, тріумфу та почеси й пошани до святих ікон. "Сьогодні, вірні, радісно плещім руками, — сказано в каноні утрени у першій пісні, — і закликаємо: "Які дивні діла Твої, Христе, і велика сила, що наше одномисліє і згоду встановив. Прийдіть, Богом просвічені, і святкуймо радісний день. Сьогодні небо й земля радіє, і ангельські чини та людей громади особливо празнують."

"Нині всім засяяло світло благочестя, — співаємо на стихирах великої вечірні, — прогоняючи обман нечестя, наче хмару, і просвічуючи серця вірних. Прийдіть усі православні, припадімо благочестиво з поклоном до чесних Христових ікон".

А на утрени на хвалитних стихирах співаємо: "Днесь настав радісний день і повний утіхи, бо блищить ясність найправдивіших догматів, і сяє Христова Церква, прикрашена нині відновленням святих ікон і сяйвом образів, і Богові миле одномисліє вірних".

У восьмій пісні канона утрени читаємо: "Зберігаючи прадідні закони Церкви, пишемо образи Христові і Його святих та цілуємо їх устами, серцем і бажанням, ззиваючи: "Благословіть усі діла Господні Господа".

о.Юліан КАТРИЙ "Пізнай Свій Обряд"

Розумій молитву

В. Храм – місце спільнотної молитви

1. Ікона

Праворуч від Царських дверей розміщена ікона Христа. Звичайно Христа зображають як Вседержителя – у хітоні та накидці (гіматії); у лівій руці тримає книгу, а правою благословляє. Ліворуч від Царських дверей бачимо ікону Богородиці, зображену в іконографічному типі «Одигітрії» («Тієї, що вказує шлях»): вона однією рукою підтримує Дитя-Христа, іншою виразно вказує на Нього. Замість ікони Богородиці-Одигітрії у деяких іконостасах це місце займає ікона Богородиці-Елеуси (Замилування), на якій Дитя-Христос

притулений обличчям до Богоматері. Також використовуються інші Богородичні ікони, наприклад «Богородиця на троні з Дитятком». Разом ці ікони Спаса й Богородиці обабіч Царських дверей виражають увесь задум спасіння: Син Божий став людиною (у Христа пурпурний хітон покритий синім гіматієм), щоб нас, людей, яких представляє Богородиця, зробити учасниками Свого Божества (у Богородиці синій хітон покритий пурпурним плащем – мафорієм)

КАТЕХИЗМ УГКЦ "ХРИСТОС – НАША ПАСХА", 604

Розклад богослужінь

Понеділок 22.03 – Тиждень 2-ий Великого посту.

Свв. сорок мчч., замучених у Севастійському озері.

07:30 – Утрєня, часи, обідниця

18:00 – Літурґія Передшеосвячених Дарів,

Вівторок 23.03 - Св. мч. Кодрата і тих, що з ним.

07:30 – Утрєня, часи, обідниця

18:00 – Літурґія Передшеосвячених Дарів

Середа 24.03 - Св. Софронія, патріарха Єрусалимського

07:30 – Утрєня, часи, обідниця

09:00 – Парастас (сорокаусти)

18:00 – Літурґія Передшеосвячених Дарів

Четвер 25.03 - Прп. й ісп. Теофана Сигрійського.

Св. Григорія Двоєслава, папи Римського.

Свщмч. Еміліяна Ковча, прєсв.

07:30 – Утрєня, часи, обідниця

18:00 – Літурґія Передшеосвячених Дарів

П'ятниця 26.03 - Перенесення мощів св. Никифора, патріарха Царгородського.

07:30 – Утрєня, часи, обідниця

09:00 – Парастас (сорокаусти)

18:00 – Літурґія Передшеосвячених Дарів

Субота 27.03 - Субота заупокійна. Прп. Венедикта.

07:30 – Божественна Літурґія (за упокій).

09:00 – Божественна Літурґія (за всяке прошення)

18:00 – Велика Вєчїрня та Утрєня **НАЖИВО від Живє ТБ**

Неділя 28.03 – Нєділя 2-ша Великого посту.

Св. мч. Аґапїя і з ним шести мчч.

07:30 – Божественна Літурґія св. Василя Великого

09:00 – Божественна Літурґія св. Василя Великого

11:00 – Божественна Літурґія св. Василя Великого

НАЖИВО від Живє ТБ

18:00 – Вєчїрня. Акафіст до Страстей Христових

УГЦК Парафія Св. Миколая Чудотворця, що при КПІ ім. Ігоря Сікорського

Солом'янського району. м. Київ
Вул. Академіка Янгєля 5.

РОЗКЛАД БОГОСЛУЖІВЬ

ЩОНЕДІЛІ СВЯТА - Божественна Літурґія 17:00

ВЕЛИКИЙ ПІСТ

Понєділок – 7:30 Утрєня, часи

Середа – 7:30 Парастас (сорокаусти)

Субота – 7:30 Божественна Літурґія за упокій, панахида

Неділя – 17:00 Божественна Літурґія Василя Великого

Священик ієр. Василь Барна

Контактна інформація: (098) 642 25 02

Детальна інформація про життя парафії на сторінці: facebook.com/ugcc

та <http://ugcc.kiev.ua/blog/ekumenichna-kaplytsya-sv-mykolaya-chudotvortsyaki>

Прохання про молитву

Просимо про усильну молитву за усіх людей, які хворіють недугою коронавірусу. Також тримаймо у нашій молитовній пам'яті усіх, хто переносить будь-яку іншу недугу

Душпастирі тижня

о. Андрій Гах - (093) 153 41 05

о. Віталій Герасимів - (096) 380 93 43

РЕДАКЦІЯ ВІСНИКА:

о. Андрій Боднарук,

о. Григорій Березюк

visnyksoboru@gmail.com

(096) 594 95 91 - о. Андрій

ПІДТРИМАЙТЕ СОБОР:

IBAN UA973052990000026004006804715
рахунок в УАН/980

Отримувач: РО, РГ УГЦК ПАТІАРШОГО
СОБОРУ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
ЄДРПОУ 41467776

у Столичній філії ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» МФО 305299
Призначення платежу: **ПОЖЕРТВА НА СОБОР**

www.sobor.ugcc.church

@sobor.voskresinnia

cathedral.ugcc@gmail.com

t.me/sobor_voskresinna

(067) 653-07-31

АДРЕСА: вул. Микільсько-Слобідська, 5, ст.м. Лівобережна, Київ, Україна